

К 792/Д 87

1200000868823

ОМИР ПЕЕВСКИ

ЧЕРНИ ОЧИ ЗА СЛУЧАЙНИ СРЕЩИ

ПЬЕСА ЗА ДВЕ ЖЕНИ, СВЕТА ОКОЛО ТЯХ И
ВЪТРЕ В ТЯХ

ДРАМАТИЧЕН ТЕАТЪР „САВА ОГНЯНОВ“

сезон 1985 — 1986 година

К 1985
71

761

ЧЕРНИ ОЧИ ЗА СЛУЧАЙНИ СРЕЩИ

постановка

ДУШКО ДОБРЕВ

сценография

ДИМИТЪР ГИЛЕВ

Води представлението и следи текста

ЕФРОСИНА ГРИГОРОВА

МИЛКА БАЛИНОВА

п р е м и е р а

на 8 октомври от 19 ч. в театъра

IV постановка за

сезона 1985 — 1986 година

Действащи лица:

Н Е Д А — жена около 35 години, повече тъжна, отколкото
весела, но с висше образование. Неомъжена.

С В Е Т Л А Н И К О Л О В А

Д Е С П И Н А — просто жена около 60-годишна, жизнена,
любопитна и сантиментална, дори на тази
възраст.

Д И А Н А Д Е Я Н О В А

ДЕЙСТВУВАТ ОЩЕ:

Звуци, въздишки, спомени и надежди из света
около тях.

Регионална библиотека
"Любен Каравелов" - Русе

120000868823

447851

ЛЮБОМИР ПЕЕВСКИ

ЛЮБОМИР ПЕЕВСКИ

е роден на 7 септември 1943 г. в с. Фурен, Врачански окръг. През 1970 г. завършва ВМЕИ „Ленин“ в София.

Още като студент публикува в печата първите си творби, предимно хумористични. Негови стихотворения, фейлетони, епиграми и миниатюри са публикувани във вестник „Стършел“, „Вечерни новини“, „Труд“, списание „Младеж“ и други централни издания.

Понастоящем работи като завеждащ редакция „Хумор, сатира и забава“ на Българското радио.

Автор е на приказния роман „В страната на Черната снежанка“, фантастичния роман „Очите на професор Самберг“, приказния роман „В горите на принц Мъхомъх“, а също така на „Кафе с... автограф“ — експериментална поредица на ИДК „Людмила Живкова“, „Кабаре „ПАРНАС“ — постановка в Държавния сатиричен театър.

„ЧЕРНИ ОЧИ ЗА СЛУЧАЙНИ СРЕЩИ“ е последната му пиеса, поставена най-напред в Театър 199 — София, а после и в още 10 театри в страната. Преведена е на руски, унгарски, чешки езици.

Актьорите търсят готови творби, а биха могли и сами да запалват авторите за тяхното създаване. От подобно взаимодействие през този сезон се роди камерната пиеса на Любомир Пеевски „Черни очи за случайни срещи“. Първопричината беше Стоянка Мутафова и Пеевски написа ролите специално за нея и за Жоржета Чакърова. Пиесата привлече нашето внимание още с първия си вариант. Тя съчетаваше „нещата от живота“ със сценичната и раздвижена форма, в която бяха поднесени. Авторът разкриваше усета си за диалог и именно чрез него проблясваха и чувството му за хумор, и горчивата ирония, и мъдростта. Какво ценим в „Черни очи за случайни срещи“? Преди всичко значимостта на двете основни теми: за човешката самота и за жестоките поражения на войната. Значимостта на темите не би била достатъчна, ако авторът не ни предлагаше оригинално тълкуване и ако всичко не се пречупваше през съдбите на двете героини, не ги променяше. Или с други думи, ако го нямаше движението в драматургията, ако липсваше извървеният път от сюжета към концепцията.

ЛЮБОМИР ПЕЕВСКИ

ПЕСЕН ЗА НЕУЛОВИМОТО

С пръстите си времето полека
отронва от живота на човека
ту косъм бял, ту късчета чудати
от мигове, от часове и дати...

И всичко е тъй лесно обяснимо —
най-хубавото е неуловимо...

В любовта отдавна е известно,
щом влюбен си и всичко е чудесно:
и слънцето, и капките дъждовни,
и сълзите — и лични, и световни...

И всичко е тъй лесно обяснимо —
най-хубавото е неуловимо...

След мрака всеки светлината чака,
а после тя пак сменя се със мрака.
Ту грейне лъч, ту сянка го покрива,
едно пристига — друго си отива...

И всичко е тъй лесно обяснимо —
най-хубавото е неуловимо...

Човек се развълнува от човека
и грейне топлинка човешка, нека
от тази топлинка и друг си вземе
И гледаш тя сред хората поеме.

И всичко е тъй лесно обяснимо —
най-хубавото е неуловимо...

Главен художествен ръководител и директор
АТАНАС БОЯДЖИЕВ — театровед

Завеждащ литературно бюро
ВАСИЛЕН ВАСЕВ — театровед

Режисьори
СЛАВИ ШКАРОВ, заслужил артист
ДУШКО ДОБРЕВ
СТОЯН КАМБАРЕВ

Главен художник
ВИОЛЕТА РАДКОВА

Художник-проектант
ИВАН ПОПОВ

Художник по рекламата
ДИМИТЪР ГИЛЕВ

Технически сътрудници:

завеждащ постановъчна част — Петко Шопов, художник-изпълнители — Цанко Цанев и Иван Памуков, ръководител „Организация и реклама“ — Дора Ковачева, ръководител на художественото осветление — Георги Харалампиев, завеждащ звуково оформление — Цвятко Ячев, театър-майстор Минчо Рачев, тапицерско ателие — Тодорка Кирова, завеждащ театрален реквизит — Васил Сапунджиев, шивашко ателие — Мария Бурова и Цоньо Казаков, железарско ателие — Искрен Мирчев, дърводелско ателие — Ангел Ганев, грим и перуки — Димитричка Тодорова.